

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

Pars Prima. De Ivrisdictione Et Foro Competenti. Pars Secunda. De Præeinentiis & Præcedentiis

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1691

Disc. LXXXIII. Romana concursus. De jurisdictione Camerarii Riparum in causis mercatorum ripæ, seu negotium ripale concernentibus, quomodo & quando competat, Et an procedat ubi contentio est cum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74087](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74087)

Improbabile siquidem est, ad eod stultum reperiri, qui Principe praesente, in causis gravis momenti, in quibus verisimiliter unius partium recursum certum & facilem supponere debet, huiusmodi attentatum committere vellet. praesertim spectata qualitate Officialis, qualis erat *Theaurarius*, juxta Curiae stylum, proximus promotioni ad Cardinalatum, & cujus officii jactura, ultra honores importat valorem scutorum ferè 100. m. ex rationibus de quibus in *Neapolitana pretii officiorum, disc. 2.* ubi ac rationibus ob quas haec officia sint venalia & vacabilia propter promotionem ad Cardinalatum, ideoque dicebam huiusmodi praetensionem nullam habere subsistentiam.

Clarius quia huiusmodi vivæ vocis oraculum per Papam praestitum non fuerat in aula, & secreto, sed in plena Signatura gratiae, quæ est de magis publicis, & numerosis functionibus, quas Papa faciat, ita ut videretur species notorii, ac melior & certior probatio voluntatis Papæ, quam sit per supplicationem ejus manu signatam, cum hæc utpotè falsificationibus vel subreptionibus subjecta, dari possit absque ejus intentione; Quodque declarationibus per Papam factis in plena Signatura omnino defendendum sit habetur in *Carpen. bonorum, 10. Aprilis 1617. Sacrato, Camerinen. pensionis 26. Junii 1641. Panzirolo, & in eadem apud Roias decis. 217. Romana hereditatis 28. Aprilis 1659. Meltio, impressa post collationes Bondeni decis. 62.*

Attenta praesertim congruitate dictum oraculum tunc praestandi *Theaurario* praesenti, in illo eodem congressu, ultra Cardinales assistentes, ac Praelatos Votantes, & Referendarios, interveniunt omnes Praelati, Officiales majores justitiam administrantes, prout sunt, A C ejusque Locumtenentes, *Theaurarius*, Vicegerens, nec non capita Tribunalium Collegialium, nempe, Decani Rotæ & Camerae, & quandoque eorum loco Vicedecani, Undè quando agitur de causa ad quemlibet ex istis respectivè spectante, Papa ad eum verba dirigere solet, atque oracula dare, ut de mandato vivæ vocis oraculo dato Decano Rotæ tanquam capiti illius Tribunalis liquet ex dicta *Camerinen. pensionis 1. Julii 1643. coram Roias inter suas decis. 217.* Undè cum huiusmodi materia spectaret ad Congregationem Baronum, de cujus mandato castra præd. distracta erant, rectè Papa oraculum dedit *Theaurario*, qui ex eadem Bulla Baronum est dictæ Congregationis caput. Regulas autem Cancellariæ ut supra per alterius partis defensores allegatas à casu prorsus extraneas dicebam; Siquidem *Regula 27.* præcipit non judicari juxta formam supplicationis, sed juxta formam literarum, *Et regula 30. seu 31.* loquitur de commissionibus in causis beneficio rum, non valitur nisi literis expeditis, & sic utraque percutit collationes beneficiorum, vel gratias, super quibus literæ expediri solent, nè in præjudicium Officialium Cancellariæ obtinentes negligenter literas expedire, Ac etiam quia post signatam supplicationem, antequam literæ expediantur, solet ista revideri per varios Officiales, qui tanquam organum Papæ multa delent vel addunt, aut accommodant, quod nil commune habet cum commissionibus in causis contentiosis, in quibus nec literæ expediuntur, neque Dataria vel Cancellaria Officiales quicquam gerere habent, Et verè in Camera huiusmodi exceptio prorsus irrevelans reputata fuit: sed proposita causa de Anno 1658. restricta fuit difficultas ad alia concernentia justitiam, praesertim circa excessum ac exceptio-

nem cujusdam tenuræ seu membri dictorum Casterorum non traditi, quæ in facto potius, quam in jure consistebant.

ROMANA
CONCURSUS
PRO
MERCATORIBUS RIPALIBUS,
CUM
DOGANERIO.

Causa disputata in Camera, ignota est exitus.

De jurisdictione Camerarii Riparum in causis mercatorum ripæ, seu negotiorum ripale concernentibus, quomodo & quando competat, & an procedat ubi contentio est cum Doganerio super gabella per tabernarium seu Hospitum debita concurrente cum mercatoribus ripalibus creditoribus ex causa vini vel mercium, vel potius tanquam in causa fiscali cognitio spectet ad *Theaurarium*; Et an fiscus qui venit ad causam alteri assistendo tanquam defensor necessarius seu aliàs habens interesse mediatum trahat causam ad forum suum.

SVM MARIVM.

- 1 *Falsities.*
- 2 *Causa ripales cognosci debent per Camerarium ripæ, & quid ubi contentio est super gabellis.*
- 3 *In concursu generalis creditorum super bonis unius debitoris causa debent cognosci coram uno, & quis sit iste magis competens.*
- 4 *In exercente plures artes vel exercitia, quis sit eius iudex seu forum magis competens.*
- 5 *Causa fiscales coram quo cognoscenda sint.*
- 6 *Gabella dicuntur Principis, ac fiscus in eis interessans dicitur, quamvis privatis vel aliis usibus assignata essent.*
- 7 *Quando fisco interesse mediatum sit considerabile, & in quo foro ipse agere debeat causas sui debitoris.*
- 8 *De jurisdictione Ripæ eiusque Camerarii, in quibus causis procedat.*
- 9 *De jurisdictione Magistri nundinarum, seu consulis, aut alterius fori mercatorum.*

DISC. LXXXIII.

SUB *Eugenio IV.* per populum Romanum, à quo mandante, vel approbante Papa, tunc ut plurimum publica onera indicebantur, imposita fuit quædam gabella super vino ripali, per *Leonem X.* deinde aucta, atque per unum vel alterum applicata sustentationi Studiorum Urbis, gabella studii proinde nuncupata, & de qua habetur in *Romana appaltu post Pacific. de Salviano decis. 285.* per Conservatores Populi administrari solita, & cui gabellæ moderno tempore adjectum fuit quoddam augmentum nuncupatum *octavi, cadi seu barilis*, ad beneficium Camerae Apostolicæ, quod cum appaltu Dohanæ aliquando concedi solet, & aliquando separatim, sive etiam unitim

unitim cum Appaltu ipsius antiquæ gabellæ, cum distinctione tamen pensionis proportionabiliter & pro rata solvendæ ut supra.

Cum autem per *Clementem VII.* in ejus *Constitutione 4.* vel renovando antiqua privilegia, vel de novo concedendo, statutum esset, ut omnes causæ mercatorum Ripæ, merces, & negotia ripalia concernentes, aut ab eis dependentes & emergentes, ex causa pretii illarum, cognosci debeant per Riparum Camerarium, summarie, simpliciter, & de plano, privatim ad quoscumque alios Judices, quæ Constitutio confirmata fuit per *Paulum III.* in ejus *Constitutione 6.* & ampliata per *Pium IV.* *Constit. 25.*

Hinc proinde sub isto Pontifice exorta fuit controversia, ad quem Judicem spectare deberet cognitio causarum, quæ verti solent inter mercatores ripales vendentes vinum, & cauponas seu tabernarios illa ementes, istorumque creditores ex aliis causis, duæque sententiæ Camerales emanarunt, declarantes, quod ubi controversia esset super ipsa gabella, vel super ejus debito in genere, vel super ejus quantitate, aut modo solvendi, & tunc cognitio spectare deberet ad Conservatores tanquam Judices, & administratores gabellæ; Ubi verò super ipsa gabella nulla esset controversia, sed ageretur de concursu ad bona cauponæ seu tabernarii inter mercatores ripales creditores ex causa vini, & Doaneriim creditorem ex causa dictæ gabellæ jam determinatæ, quia nempe juxta morem per omnes communi debitori habita fuerit fides de pretio, & tunc cognitio spectare debeat ad Camerarium riparum, Quæ sententiæ confirmatæ fuerunt per eundem *Pium IV.* in ejus *Constitutione 72.* in *Bullario veteri Sixti V.* juxta quam distinctionem ita servari consuevit, ac etiam exprimi in ejusdem Appaltus capitulis, illud solum post dictum modernum augmentum addendo, quod ubi controversia esset super substantia vel quantitate gabellæ antiquæ, quæ dicitur *septem cadorum*, cognitio seu declaratio spectare deberet ad Conservatores, respectu verò *octavi cadi* ex causa novi augmenti, cognitio seu declaratio spectare deberet ad Thesaurarium, Judicem privatim ad omnes super gabellis, & rebus Cameralibus.

Formato igitur de Anno 1661. concursu generali creditorum in bonis quorundam tabernariorum, qui defecerant, atque prætendunt gabellario creditore ex causa gabellæ, de qua fidem habuerat causam trahere ad Thesaurarium; E conversò autem prætendentibus mercatoribus Ripalibus, creditoribus ex causa crediti, aliarumque mercium, eam spectare debere ad Camerarium Riparum, Hinc introducta desuper disputatione coram Cameræ Decano ad quem tanquam speciem Præfecti Signaturæ quam Tribunal Cameræ utpotè à Signatura Justitiæ exemptum, in ventre habet, istas controversias, sed super ejus pretio, de quo gabellarius raderet decidere pertinet.

Pro dictis mercatoribus scribens, cum sensu etiam veritatis, dicebam, pro remissione causæ ad Camerarium probabilis respondendum esse tanquam in casu jam determinato per dictas antiquas sententias, confirmatas etiam in dicta *Constitutione 2. Pii IV.* atque à tam longissima observantia, & ab ejusdem Appaltus capitulis roboratas, cum nulla adesset controversia super ipsa gabella ve ejus quantitate, sed super ejus pretio, de quo gabellarius tabernarii fidem habuerat.

Et quatenus etiam dictæ sententiæ, ita canoniza-

tæ non adessent, adeò punctus ex integro determinandus esset, ita etiam determinari debere dicebam, quia in judicio universali concursus plurium creditorum in bonis ejusdem debitoris, unus debet esse Judex omnium causarum, tam ratione connexionis nè contingat super eodem puncto coram diversis Judicibus plures, & diversas vel contrarias sententias proferri, quam etiam ratione intolerabilis incommodi partium, ut coram pluribus Judicibus, seu in diversis foris scripturas producere, ac novas probationes facere cogentur ad *tex. in leg. nulli C. de judicio*, cum concordan. copiosè in materia cumulatis per *Salgad. in labyrinth. creditorum p. 1. cap. 4. cum seqq.* & si plures essent Judices in pari causa, tunc in præfenti dicebam esse debere Camerarium Riparum, Vel quia causa spectare debet ad Judicem debitoris non creditorum, cum sub jurisdictione dicti Camerarii etiam dicti tabernarii existant, Vel quia attendi debet ille Judex, qui est competens majoris partis creditorum concurrentium ex eo quod in hac materia concursus, tam in ordine ad dilationem debitori dandam, quam quoad defalcum & alia, tanquam in Universitate, seu Collegio per creditores constituto, major pars præjudicat minori, Vel demum quia coram Camerario causa reperiebatur præventi, idèq; data æquali plurium Judicum competentia, præventioni deferendum erat, ex punctualiter deductis in his terminis concursus formati ad instantiam creditorum per *Salgad. dicto cap. quarto. §. 1. per tot. præsertim num. 36. & 56. cum seqq.*

Atque in idem ponderabam id quod habemus de concursu plurium Judicum unius personæ exercentis plures artes vel professiones, quarum quilibet habeat suum Judicem privatim, Quod si contingat tractari causam occasione unius artis vel professionis, tunc causa tractanda est per ejusdem artis Judicem particularem, sed si tractanda sit causa indifferens, quæ personam vel bona artificis seu professoris generaliter percutiat, & tunc cognitio spectat ad Judicem illius artis quam ipse frequentius exercet, & in qua suum principale institutum versatur, *Salic. in l. sub prætextu num. fin. C. de Sacr. Sanct. Eccles. Franch. de off. 175.* & habetur in hoc proposito deductum *sub titul. de Regalibus præsertim in Romana taxa pro Universitate Nursinorum Campifloræ, discurs. 98.* Undè cum, tam spectata persona tabernariorum, quam numero creditorum, qui erant mercatores Ripales, ac etiam quantitate crediti, major competentia militaret pro Camerario, idcirco injustam dicebam gabellarii præfensionem; Potissimè quia ipse duplicem in eodem genere gabellæ personam gerebat, Unam pro gabella antiqua administrata per populum majoris partis septem cadorum, alteram pro gabella moderna camerali unius cadi, & sic minoris partis, pro qua, concurrentibus aliis creditoribus ut supra, nec non competentia ejusdem fori riparum pro majori parte gabellæ, prosus incongruum dicebam, ut adeò minor pars totum trahere deberet.

Pro Doanerio verò scribentes nec non Cameræ Procurator & Advocatus eidem adherentes, eorum intentionem fundabant in privilegio sicuti deducto ex Apostolicis Constitutionibus, præsertim *Constitutione nona Pauli III.* statutibus omnium causarum, in quibus ille habet interesse, cognitionem spectare debere in prima instantia privatim

ad Theſaurarium, & deinde ad Cameram, quæ Conſtitutiones innixæ ſunt diſpoſitioni juris communis, ad rex. in l. ſin. C. ſi adverſus Fiſcum, & toto titulo. Cod. ubi cauſa Fiſcales, cum concordant per Farin. in fragmento. verbo Fiſcus n. 180. cum ſeq. Carleval. de judic. to. 1. diſp. 2. n. 698. & ſeq. Capic. lair. deciſ. 186. vol. 2. apud quos cæteri, Atque ex hoc deducebant, quod dictæ antiquæ ſententiæ tanquam emanatæ de tempore, quo aderat ſola gabella ſeptem cadorum, in qua Camera Apoſtolica non habebat intereſſe, nullum conſtituebant ſtatutum reſpectu modernæ gabellæ octavi cadi ſpectantis ad Cameram, ex jure novo.

Atque huic motivo aliud addebant intereſſe, quod Fiſcus habebat pro gabellarii ſatiſfactione, & ne huic præjudicatum remaneret, Vel ut ita promptius ab eodem gabellario ipſa Camera cenſum exigere poſſet, Vel ad tollendum omne dubium, ne gabellarius, ita præjudicatus aliquam deſalchi prætenſionem haberet, unde propterea certum dicebant Cameræ intereſſe, ut ejus ratione Apoſtolicis Conſtitutionibus ut ſuprà locus fieret.

Verè tamen hujusmodi prætenſio pro meo judicio nullam habebat ſubſiſtentiam. Primò quia antiqua gabella ſeptem cadorum, adhuc dicenda eſt Cameralis, ut pote per Papam mediatè, vel immediatè ut ſuprà poſita, cum ea originaliter indicta eſſet per Eugen. IV. aucta deinde per Leonem X. ut conſtat ex d. Conſtitut. 6. Pauli III. & Conſt. 25. Pii IV. in antiquo Bullar. Sixti V. ideòque nulla aderat differentia inter gabellam antiquam ſeptem cadorum, & modernam quæ, non gabella nova, ſed potius quoddam antiquæ augmentum dicenda eſt, ſoliquæ differentia conſiſtit circa applicationem in diverſos uſus eundem Principatum concernentes, quoniam ad Principem quoque pertinet, ſcientiarum ſtudia & univerſitates ex publicis oneribus ſubſtentare, ac propterea id non tollit, vel alterat fiſci Privilegium vel intereſſe, cum illud etiam concurrat in gabellis à Principe impoſitis, & deinde privatiſ perſonis venditis, ut latè firmat Larrea alleg. Fiſcali. n. 3. cum ſeqq. & habetur in Romana Appaltus lignorum ſub titulo de regalibus diſc. 81. & ſic dictæ ſententiæ ſtatutum in hoc augmento etiam facere videntur ex ratione acceſſorii ſequi debentis naturam ſui principalis.

Secundò clarius, quia tunc motivum eſſet conſiderabile, quando controverſia eſſet ſuper concernentibus ipſius gabellæ ſubſtantiam vel modum, an ſcilicet illa deberetur, nec ne & quomodo, cum tunc determinatio habere poſſet tractum ſucceſſivum, & continere præjudicium, non ſolum temporaneum ipſius gabellarii, ſed perpetuum Cameræ, quo caſu meritò per eaſdem ſententias, & per Capitula Appaltus proviſum eſt, cognitionem ſpectare debere, vel ad Conſervatores, vel ad Theſaurarium reſpectivè ut ſuprà; Secus autem in præſenti concurſu, in quo nulla erat controverſia ſuper ſubſtantia, vel modo gabellæ, cujus debitum in certa quantitate jam inter gabellarium, & tabernarios determinatum erat, ſolumque gabellarius concurrebat tanquam nudus creditor pecuniarius pro ejusdem gabellæ pretio, de quo fidem habuerat, unde quando dictum creditum conſequi non poſſet, id non inferebat aliquod ſucceſſivum Cameræ præjudicium, cum exinde non firmeretur ſtatus in futurum, neque hæc dici poſſet cauſa ob quam gabellarius aliquod deſalcum prætenderet.

Aliud verò intereſſe facilioris actionis cenſus à gabellario, ut pote mediatum, & remotum, non

videbatur ad id aptum, quia Fiſco conceditur aſſiſtere cauſæ per privatum, ſuum [debitorem] tractatæ pro ſuo intereſſe, ſed coram Judice debitoris mediatæ, ut in his terminis fiſci agentis contra debitorem ſui debitoris latè Staban. jun. reſol. 194. Rouit. ſuper pragmat. 2. de off. procur. Caſ. num. 2. Carleval. de judic. vol. 1. num. 705. Capic. lair. deciſ. 175. nu. 39. & deciſ. 186. nu. 8.

Tunc autem intereſſe mediatum fiſci ad effectum fori eſt conſiderabile, quando exitus cauſæ in ipſius potius quàm victi præjudicium redundaret, quia nempe teneretur erga victum de eviſtione, ut habetur apud Carleval. loc. cit. num. 703. in cujus caſu non verſabamur, quia ſi gabellarius per creditores victus eſſet, nil Fiſco intererat, cum non per hoc aliqua eviſtionis actio contra eum haberi poſſet.

Uno autem caſu credebam, gabellarii & Cameralium ſibi adhaerentium prætenſionem aliquam habere poſſe probabilitatem, quando diſputari contingeret de puncto potioritatis, an ſcilicet mercatoribus vinum credentibus illa competeret adverſus gabellarium creditorem ex cauſa gabellæ, vel è converſo eadem potioritas competeret gabellario ex dicta cauſa adverſus alios creditores, cum tunc ageretur de puncto præjudiciali habente tractum ſucceſſivum, ac reſpiciente ipſam gabellam in genere, cum præjudicio Cameræ, quæ proinde dicere poteſt, id non ab alio quam à ſuo Judice judicandum eſſe; Sed hujusmodi quæſtiones hodie vix per juris tramites decidi ſolent, cum irrepreſerit uſus Cameralium ſuper quibuſcumque incidentibus procurandi Pontificia chirographa, ut in præſenti audio factum eſſe ſuper potioritate gabellarij, de qua potioritate habetur actum in una Romana gabella ſeu concurſus ſubtit. de credito.

Aliam diſputationem habui in Signatura Juſtiæ circa iſtam jurisdictionem ripalem in una Romana Vallonea inter quosdam Hebræos orientales, quorum unus cauſam introduxerat coram dicto Camerario, & alter coram A. C. Atque ad iſtum non autem ad illum ſpectare dicebam cauſæ cognitionem, quamvis controverſia eſſet occaſione mercium, quæ per flumen ad ripam advenerant, quia dictæ Conſtitutiones Clement. VII. Pauli III. & Pii IV. agunt de controverſiis habendis occaſione rerum ripalium, vel ab illis emergen & dependen. & ex cauſa pretii illarum, de quibus habeatur fides, vel aliàs contractentur inter mercatores, nautas & alios commercia pro rebus ripalibus cum eiſdem mercatoribus & nautis habentes, ut liquet ex Conſtitutione Pii IV. quæ latius patet, & ſic in concernentibus ipſum mercimonium ripale ad negotiantes facilius alliciendum, & ne ob lites coram aliis judiciis cum tela judicaria ſubſtinendas, cogantur navigationem, & negotium deferere, quod privilegium dicebam originem trahere à juris communis diſpoſitione vel intentione, quæ attentà, in nundinis, portibus, aliſque locis negotiationi deſtinatis hujusmodi judicium ſummarium, ac planum, & de facto datur, quod vocatur judicium mercatorum ex deductis per Marant. in praxi par. 4. verſ. ut judicium mercatorum ex nu. 48. ad ſin. ubi Follerius in additione. ex Bal. & aliis quos allegat, ſubjungit, hujusmodi judicium coram Conſulibus mercatorum vel aliis ad id deputatis, locum habere ſolè in rebus & materiis mercantilibus, de quibus tamen controverſia ſit occaſione ipſius mercimonii & commercij mercantilis, prout ubiq; practicatur in cauſis, quæ ita tractantur

coram

coram Magistris nundinatum, in quibus terminis dicto casu non versabamur, quia controversia erat super credito pecuniario contracto in Insula Cretæ, seu alibi, cum conventionem illud solvendi ex pretio valloneæ, quæ transmittetur ad Urbem, ut ibi venderetur, nam aliâs omnes causæ pecuniariæ inter Barones & cives Romanos tractari deberent in hoc foro, occasione frumenti, vini, aliarumque rerum commodioris transportationis ad Urbem per flumen vehuntur, & ita resolutum fuit.

LEODIEN. VNIONIS

P R O.

PP. PRÆDICATORIBUS GERMANIÆ INFERIORIS.

C V M

CAPITULO ECCLESIAE N.

Casus disputatus in Signatura iustitiæ, & resolutus ut infra.

An A. C. in secunda instantia iurisdictionem habeat in causis Beneficialibus, & quando dicantur tales.

S V M M A R I V M.

- 1 A. C. est Iudex appellationis ab omnibus causis extrâ Curiam.
- 2 Electio est appellantis de pluribus iudicibus.
- 3 A. C. non habet iurisdictionem in beneficialibus, quod dupliciter declaratur.
- 4 Quando causa dicatur beneficalis nec nē.
- 5 Causa Leodienses committuntur in Rota.

D I S C. LXXXIV.

Actâ per Sedem Apostolicam, unione quorundam beneficiorum ad favorem beneficiorum ad favorem Patrum Ordinis Prædicatorum Germaniæ inferioris; Cùm literarum Apostolicarum desuper expeditarum executioni se oporteret Capitulum Ecclesiæ N atque in partibus sententiâ dictis Religiosis præjudicialis prodidisset, interposita per eos appellatione, causam introduxerunt coram A. C. E conversò autem Capitulum prædictum curavit causam per Breve Apostolicum committi alteri Iudici in partibus, atque in huiusmodi controversia, ad euntibus partibus Signaturam Iustitiæ.

Pro dictis Regularibus scribens, dicebam fundatam esse eorum intentionem pro remissione causæ ad A. C. cùm non dubitetur ipsum esse Iudicem competentem appellationis à quibuscumque causis extrâ Curiam, ut constat ex ejus facultatibus impressis post *Salust. in ejus praxi*, ac etiam de-

ductum habetur per *Seacc. de appellat. qu. 8. nu. 99. & 115.* & sapius dixit Rota præsertim *decis. 36. num. 1. & 28. par. 10. recent.* Data verò competentia, certum est, electionem esse appellantis ex deductis per eundem *Seacc. dict. tract. quæst. 5. num. 99.*

Non negabantur hæc per alterius partis defensores, utpotè notoria, & quotidie practicata, sed dicebatur ea procedere in aliis causis, non autem in beneficialibus, in quibus quicquid aliquando dubitatum fuerit, hodie per Signaturam & in Curia, receptum est, A. C. non habere iurisdictionem, neque esse Iudicem competentem, quod ego stante moderna praxi, & opinione, in qua reidet Signatura non negabam, dum etiam Rota non semel eundem sensum habuit, ut præsertim habetur apud *Achill. decis. 24. de appellat. Gregor. & adden. decis. 18. nu. 4. Coccin. decis. 169. num. 1. Cavaler. decis. 32. & 124. decis. 99. num. 20. par. 10. recent. & in a' is.*

Replacabam tamen, vel id non procedere, quoties non agitur de decidenda causa beneficiali in petitorio, sed solum ubi de simplici executione literarum Apostolicarum pro assequutione possessionis beneficii in processu executivo competente literis Apostolicis, quarum generaliter A. C. est executor, etiam si essent super provisione beneficii juxta modernas facultates ex deductis per *Coccin. decis. 169. num. 5. Rotas decis. 315. nu. 4. add. ad Buratt. decis. 299. num. 6.*

Vel objectum non intrare ex defectu applicationis, eò quia non agebatur de causa beneficiali, quæ tunc dicitur, quando agitur inter duos provisiones contententes de titulo, ac pertinentia beneficii. Secus autem ubi lis est super jure conferendi vel præsentandi, sive super unione, ac similibus controversiis, in quibus beneficium sit bene occasio litis, illa verò non percutiat ejus titulum vel pertinentiam inter duos provisiones, sed diversum effectum, ut magistraliter in materia, casus distinguendo, habetur in materia, casus distinguendo, habetur apud *Coccin. decis. 43.* Et in specie, quod ubi agitur de unione, causa non dicatur beneficalis *Coccin. decis. 169. nu. 2. Cavaler. decis. 472. num. 4. Gregor. decis. 362. num. 1. adden. ad eundem decis. 174. num. 7.*

Signatura, consentiente hac parte, imò desiderante, causam commisit Rotæ, cui causæ Leodienses committi solent, ut apud *Buratt. decis. 825. num. 6. ubi add.* Id enim quod effugi quærebatur erat, nē remitteretur iudicibus de partibus, coram quibus ob majorem Capituli oppositoris potentiam, Patres de eorum iustitiæ admisione satis dubitant, cùm sapius ista, quæ solum ordinem concernunt ad iustitiæ, ac negotii principalis determinationem influere soleant.

* *

ROMA